

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter az alföldi erdőtelepítések és fásítások terén szerzett érdemeiért gróf Wenckheim Sándor esorvási földbirtokost elismerő oklevéllel tüntette ki, Wagner Ferenc uradalmi főintéző, esorvási lakosnak pedig elismerését fejezte ki.

3514—1929. szám.

Közhírré teszem, hogy a Tardos községi (Komárom vármegye) születésű Sandl Rezső részére 1899. évi október hó 20. napján 458. szám alatt az erdőőri szakvizsga letételéről kiállított eredeti bizonyítvány elveszvéen, ahelyett nevezett részére 1929. évi 3514. szám alatt az eredetivel egyenlő értékű hiteles másolat adott ki.

Gödöllő, 1930. évi április hó 9. napján.

Cseleji József s. k.,
m. kir. erdőtanácsos.

I R O D A L O M

Pethe Lajos: Fémányászatunk technikai fejlődése.

Különlenyomat a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet 60 éves fennállása alkalmából kiadott „Technikai Fejlődésünk Története” című műből. Megjelent Budapesten, 1929. évben. A Stádium Sajtóvállalat R.-T. kiadása. Ára füzve 5, kötve 6 P.

A szerző művében a tanulmány tárgyává tett anyagot öt fejezetben ismerteti. Az egyes fejezetek címei a következők: Szemelvények hazánk fémányászatának történetéből, Fémányászatunk technikai fejlődése, Fémányászatunk a világháborúban, Csonka-Magyarország fémányászata és végül irodalom.

Az anyag szakszerű ismertetése, az áttekintést megkönnyítő, célszerű beosztás és az előadás könnyedsége, valamint a könyvbe illesztett részben történelmi becsú, szép képek és a fémányászat termelési adatait szemléltetően feltüntető grafikonok, a kérdés iránt érdeklődő szakközönséget minden tekintetben kielégítik.

H. Schmidt — Dessau: Immergrüne Pflanzen. Verlag I. Neumann Neudamm. Ára füzve 2 R. M.

Ez az igen szép kiállítású kis könyv (23 gyönyörű fénykép-melléklettel) lelkes szószólója az örökzöld növények kultuszának,

melyekkel az erdő, a park, a mező egyhangú tájképét kívánja megélnkíteni. Angol, holland, magyar, francia és német példák-
kal igazolja az örökzöld növények létjogosultságát, fagyállóságát.
Rendkívül értékes felvilágosításokat nyújt egész sereg fenyő,
örökzöld lomblevelű fa, bokor és cserje természetéről, termőhelyi
kívánalmairól, dekoratív jellegeiről és szaporítási viszonyairól.

F. M.

O. Feucht: Naturschutz und Forstwirtschaft. Verlag Hugo
Bermühler, Berlin-Lichterfelde. Ára füzve 2.75 R. M.

Az erősen fejlett német természetvédelmi irodalomnak ben-
nünket közelebbről érdeklő igen jelentős kötete jelent meg újab-
ban a fenti címmel. Szerzője, Feucht erdőmester, mint lelkes, tudó-
mányosan képzett természetbarát és mint az erdőgazdaság érde-
keit tisztán látó, reális szakember a feltétlenül szükséges objekti-
vitással tárgyalja a felmerülő, sokszor kényes kérdéseket s óva-
tosan igyekszik összeegyeztetni a természetvédelem és az erdő-
gazdaság olykor ellentétes érdekeit. A könyv tárgya ma nálunk
is mindinkább aktuális lesz.

F. M.

K Ü L Ö N F É L É K

Berezky Gyula † 1856—1930. Ismét kidőlt egy a régiek közül.
Berezky Gyula volt lugosi erdőigazgatót április 12-én helyezték
örök nyugalomra Nagyváradon.

Gerinces, egyeneslelkű, igaz magyar ember volt. Suttogni
nem tudott. Ami a szívéen volt, azt ki is mondotta s ezt az őszinte-
ségét sokan félremagyarázták.

A gödöllői erdőhivatalnál kezdte szolgálatát 1881-ben, ahol is
az üzemrendezési munkálatokkal volt megbízva, melynek végez-
tével ugyanabban a munkakörben az apatini erdőhivatalhoz he-
lyezték át.

1891-ben a földművelésügyi minisztériumba rendelték szolgálat-
tételre s innen került ki 1896-ban a lugosi erdőigazgatósághoz,
melynek 1916-ban igazgatásával bízták meg.

Itt érte a románok megszállása, akik mint törhetetlen
magyart, állásából azonnal menesztették, mire szűkebb hazájába,
Nagyváradra költözött rokonai közé s ott várta rendíthetetlen
hittel és bizalommal az idők jobbrafordulását. De a nagy ünnepet
már nem érthette meg. A halál előbb jött érte. Nyugodjék békében.

Az erdőtörvényjavasat az OMGE-ben.

Az OMGE ezévi március hó 22-én tartott igazgató-választmányi ülésében foglalkozott az erdőtörvényjavaslattal.

Szó szerint közöljük a Köztelek erre vonatkozó értesítését: „Fabricius Endre főtitkár: Az 1879-ben hozott erdőtörvény, amely tehát ötvenesztendő, a változott gazdasági viszonyok következtében elavult. A földművelésügyi miniszter tehát érkezettnek látta az időt arra, hogy a törvényt revízió alá vegye. Éppen ezért utasította a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályát, hogy az erdőkre vonatkozó új törvényjavaslat-tervezetet dolgozzon ki. Az erdészeti főosztály meg is felelt feladatának és el is készítette ezt a tervezetet. A földművelésügyi miniszter ezt a törvényjavaslat-tervezetet, amely nem kevesebb, mint 336 paragrafusból áll, megküldte az érdekeltségeknek és az OMGE-nak is azzal, hogy a javaslatra vonatkozó véleményt nyilvánítson. Az egyesület, tekintettel a javaslat nagy terjedelmére, felkért néhány erdőbirtokost arra, hogy a tervezetről írásbeli szakvéleményt mondjon, de érintkezésbe lépett az Országos Erdészeti Egyesülettel is, hogy az OMGE-vel együtt vitassa meg az egész anyagot.

Engedjék meg tehát, hogy csak rövidesen ismertessem ennek a tervezetnek nagy vonásait és kidomborítsam azokat a hibákat, amelyeket az Országos Erdészeti Egyesületnek állásfoglalása szerint is ez a javaslat tartalmaz. Alapvető főhibája az, hogy az állami mindenhatóságot kirívó mértékben domborítja ki és ez vörösfonalként húzódik végig az egész törvénytervezeten. Ezzel az állami onnipotenciával szemben nemcsak minden erdőbirtokosnak, hanem magának az egész gazdatársadalomnak is erősen tiltakoznia kellett. Ez vonatkozik az egész törvényjavaslat lényegére.

Nem akarok részletesen foglalkozni a tervezet különböző intézkedéseivel, amelyek meglehetősen mélyen vágnak bele a magántulajdon szentségébe. Megemlítem azonban például azt, hogy az erdőbirtokok eldarabolása, eltiltásának címe alatt a javaslat szerint például egy olyan gazdának, akinek nagyobb tagban van az erdőbirtoka, de ettől függetlenül egy távolabbi, mondjuk százholdas erdőgazdasága is van, ezt a száz holdat az eldarabolás tilalma alatt nem lett volna szabad áruba bocsátani, mert a javaslat intenciója szerint az oszthatatlan. Egyébként, miután ezzel a törvényjavaslattal az Országos Erdészeti Egyesület Hadik János gróf elnöklésével részletesen foglalkozott és ezekbe a tárgyalásokba az OMGE is bekapcsolódott, nem tartom szükségesnek további ismertetését. Kérem az igazgató-választmányt, határozatilag mondja ki, hogy az OMGE teljes egészében magáévá teszi azt a módosító tervezetet, amelyet az Országos Erdészeti Egyesület Hadik János gróf elnöklete alatt kidolgozott.

Hadik János gróf: Amikor hozzászóllok ehhez a kérdéshez, megkívánom jegyezni azt — amire egyébként az előadó úr ómél-

tósága is hivatkozott —, hogy tudniillik óriási ellentétek voltak az eredeti tervezet és az Erdészeti Egyesület felfogása között, amely állást foglalt a magánvagyonba való tulzott bavatkozás ellen. Nem volna értelme annak, hogy itt kritika tárgyává tegyem az eredeti javaslatot, mert sikerült közel tizenegy napig tartó alapos tárgyalás után az erdőbirtokosok részvételével olyan javaslatot kidolgozni, amelyről maguk az illetékes tényezők is elismerték, hogy megfelelnek a magyar erdőgazdaság általános érdekeinek. Hogy ezt a szerencsés eredményt elérhettük, azt elsősorban a földművelésügyi minisztérium erdészeti osztálya kiváló vezetőjének, Pfeiffer miniszteri tanácsos úr öméltóságának is köszönhetjük, aki a tárgyalásainkon is résztvett és ott tette azt a kijelentést, hogy miniszterének, a javaslatnak az erdőbirtokosok állásfoglalása alapján való módosítását fogja előterjeszteni. Azt mondhatjuk tehát, hogy ezt a nehéz kérdést is sikeresen oldottuk meg.

Felszólalásomnak célja nem is az volt, hogy ezt megmondjam. Most csak egy szociális kérdéstről akarok szólni és ez az Alföld fásításának a kérdése. Én nagyon is át vagyok hatva attól, hogy most nagy takarékoságra van szükség, de ezt a takarékoságot különféleképpen lehet alkalmazni. A luxuskiadásokat és felesleges dolgokat már régen be kellett volna szüntetni és pedig a legnagyobb energiával, de vannak kiadások, amelyeket mellőzni nem lehet, de nem is szabad, mert azoknak megvonása az adóalanyok rovására menne. Megrontaná a birtokososztályt, de az egész gazdasági helyzetet is. Ilyen kiadás volt például az Alföld fásítására vonatkozó kiadási tétel is. Annak idején a Parádon megtartott erdészeti egyesületi gyűlésen, már a múlt év októberében megtartott gyűlésen, az ország faellátásával és fabehozatalával kapcsolatban felmerült ez a kérdés. Megállapítást nyert az a tény, hogy az ország faellátása és a faimportnak az ország külkereskedelmi mérlege szempontjából kívánatos csökkentése csakis az Alföld befásítása útján érhető el. Sürgette tehát a közgyűlés a kormány megfelelő intézkedéseit az Alföld befásítására, új erdőterületek alakítására és a meglévő erdőállományok feljavítására. Ilyen irányú felterjesztést intézett az Országos Erdészeti Egyesület a földművelésügyi miniszterhez. Az érdekelt gazdatársadalom nagy megnyugvással vette tudomásul a földművelésügyi minisztérium részéről tett azt az ígéretet, hogy már az 1929—30. évi költségvetésben megfelelő fedezetről fognak gondoskodni. Most annál nagyobb meglepetéssel értesültek arról, hogy ez a tétel az 1929—30. évi költségvetésből töröltetett. Azt hiszem, országos érdeke az, hogy a kopár területeket befásítsák, amelyekre vonatkozóan az új erdőterülettervezetben, amelyet az egyesület közreműködésével dolgoztak át, szintén történt némi gondoskodás. Ez azonban nem elegendő, mert nem lehet itt egyedül csak

az erdőbirtokost megterhelni, mert ez olyan költségeket igényelne, hogy a birtokos akár egész birtokát feláldozhatná erre a célra. Itt állami feladatok szükségesek, amelyek elől kitérni nem lehet és nem szabad. (Igaz. Úgy van!) Azért említem ezt fel, hogy az OMGE hozzon határozatot és hívja fel a kormány és a földművelésügyi miniszter figyelmét arra, hogy erről a költségről gondoskodják, mert az nem luxuskiadás, hanem állami érdek, amelyet elmellőzni nézetem szerint semmi körülmények között nem szabad. (Igaz! Úgy van!)

Amikor többen köszönetet mondtak ez ügyben való fáradozásomért, elhárítom ezt, mert az Erdészeti Egyesület és annak agilis tagjai végezték a munka oroszánrészét és a megegyezés sikerében nagy része van Pfeiffer Gyulának, a minisztérium erdészeti főosztálya vezetőjének is.

Somssich László gróf: Határozatilag kimondom, hogy az OMGE felterjesztésben csatlakozik az új erdőtörvényjavaslatot illetőleg az Országos Erdészeti Egyesület állásfoglalásához, egyzersmind felterjesztést intéz a földművelésügyi kormányhoz az Alföld befásítására vonatkozólag, hangoztatván ennek nagy fontosságát. Ami az erdőtörvény tekintetében létrejött megegyezést illeti, ennek rendkívül örülni lehet. Ez a megegyezés bizonyítja ugyanis azt, hogy amikor a kormányzat keresi az együttműködést az összes érdekelt tényezőkkel, kilencvenkilenc esetben mindig megvan a jóakarát és az ország egyetememes gazdasági érdekeinek kölesönös felismerése. Remélni lehet, hogy a földművelésügyi miniszter, miután szakértője, az erdészeti osztály vezetője is hozzájárult az érdekeltségek által kívánt módosításokhoz, ezt teljes egészében magáévá is fogja tenni."

Örömmel állapíthatjuk meg a közleményből, hogy az egységes front az egyesület javaslata mellett megvan.

A magy. kir. Erdőmérnöki és Bányamérnöki Főiskola felhívása a fejlődéstörténeti gyűjtemény támogatása érdekében.

Felhívás.

A m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola megszervezte „Fejlődéstörténeti Gyűjteményét“. Ennek célja: összegyűjteni, megőrizni és a szűkebbkörű nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni azokat a tárgyi emlékeket, amelyeknek a főiskola dologi, szervezeti, szellemi és szaktársadalmi fejlődéstörténete szempontjából jelentőségük van. Ilyenek:

a) A fontosabb okmányok, rendeletek, a főiskolával foglalkozó történelmi művek, leírások, emlékkönyvek, évi jelentések, évkönyvek, programmok, szabályzatok, tantervek, névjegyzékek, érkek stb.

b) A tanulmányi dolgokra, épületekre és belső berendezésekre, botanikuskertekre, tanulmányerdőre stb. vonatkozó tervrajzok, helyszínrajzok és térképek, a tanári és egyéb személyzet fényképei, csoportképei, festmények, szobrok, rajzok stb.

c) A főiskola tanítószemélyzetének irodalmi termékei, a főiskola tudományos, kiadványai, a tanárok kéziratai, levelezései, jegyzetei, litográfiák stb.

d) Az ifjúsági élettel kapcsolatos irodalmi termékek és emléktárgyak, régi egyenruházati cikkek stb.

e) Egyéb múzeális értékű tárgyak.

Kevés szakbeli főiskola tekinthet vissza olyan hosszú, szép multra mint a miénk. És a mai kor szakemberét méltán érdekelheti minden emlék, mely intézetünk tudományos és ifjúsági életének a menetébe enged belepillantani s a régmúlt idők egyes mozzanatait tárja fel.

Ezekből az emlékekből, sajnos, ma már csak keveset fogunk összegyűjthetni, hiszen az 1919. évi események messzire elsodor-
tak a közel két évszázados, ősi fészektől, megfosztva főiskolánkat a történelmi tradíciók selmeci talajától: a mult emlékeinek legfőbb forrásától. De éppen ezért kell ma fokozott erővel törekednünk arra, hogy mindent megmentsünk, amit lehet s biztos helyre hordjuk össze azt a kevés történelmi kincsünket, mely méltó az enyészettől való megővésére.

Ezért felkérem az almamater neveltjeit a mai bányász-, kohász- és erdészszakmunkásokat, méltassa figyelmére főiskolánknak ezt a mozgalmát, karolja fel az eszmét és mozdítsa elő annak sikerét, legjobb tehetsége szerint! A gyűjtemény számára a főiskola megfelelő helyiséget ad, gondoskodik a tárgyak elhelyezéséről, nyilvántartásáról és megőrzéséről, de az anyag összegyűjtésében nem nélkülözheti a szakközönség szíves támogatását. Hiszen mindenétől megfosztva menekült Sopronba! S bár ma már talpraállt s felszerelése tekintetében a kezdetbeli állapothoz képest szép haladást tett, fejlődéstörténeti emlékei úgyszólván mind odavesztek s múzeális értékű tárgyai nincsenek.

Ezért fordulunk a szaktársakhoz s a hagyományos selmeci szellemre hivatkozva kérem fel őket arra, hogy az almamater segítségére siessenek s a közös cél érdekében nyujtsanak nekünk segítő kezet!

Jó szerenesét! Üdv az erdésznek!

Sopron 1930. évi március hó 22-én.

A főiskola ezidőszerinti rektora:

Bolemann Géza.

Meghívó a m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolai Ifjúsági Kör 50 éves fennállásának jubileumi ünnepségére. 1879 május hó 22-én tartotta első, alakuló közgyűlését az Ifjúsági Kör. Megalakulásának célja az volt, hogy az ifjúság körében uralkodó német szellemet átalakítsa tiszta baráti szereteten lapuló, izig- vérig magyar szellemmé, a régi tradíciók tiszteletbentartásával.

Nehéz munkájuk volt az újitóknak, de kitartással győztek. Az ifjúság szelleme magyarrá vált, sőt mellette Selmec is azzá lett. Az Ifjúsági Kör meleg otthont, támaszt, segítséget nyújtott tag- jainak, kiknek tudatában volt az, hogy mindegyikük a közért van és a köz csak így tudja szolgálni az egyest.

Békés szeretetben éltek négy évtizeden keresztül az Ifjúsági Kör tagjai, a bányászok, kohászok és erdészek Selmecen. Szomorú események hatása alatt azonban ebből a csöndes otthonból szere- tett „Alma Materével“ Sopronba került a Kör, mindenéből ki- fosztva. De nem tudták az ifjúság lelkét kirabolni, mert a régi szellem megmaradt. Tovább élt az ifjúságban az a magábaszívott, átöröklött hagyomány, amit mi most itt új otthonunkban, Sop- ronban csak úgy nevezünk és fogjuk és fogják nevezni: „Selmec“! Ez az egy szó minden kötelességet magába foglal, amit nekünk, fiataloknak teljesítenünk és továbbadnunk kell.

Jubileumot tartunk! Nem tudjuk, örüljünk vagy sírjunk. Egyet azonban érezzük, hogy tennünk kell: emlékezünk. Emléke- zünk azokról akik oly hosszú esztendőök során tartották fenn a régi hagyományt, azt a szeretetet, melyet mi — ha kint járunk az élet forgatagában — csak volt selmeci diákok körében érezzük.

Kérjük az Ifjúsági Kör volt tagjait, hogy érezzenek velünk és emlékezzenek velünk régi, elmúlt, de dicső esztendőkről.

A jubileumi ünnepség programja a következő:

Május 10-én este 8 órakor hangverseny a Kaszinó nagytermé- ben, Stefániai Imre zongoraművész és dr. Székelyhidy Ferenc, az Operaház ö. tagja közreműködésével; május 11-én d. e. 9 órakor a Szt Mihály-templomban ünnepi mise; 10 órakor az ág. h. ev. temp- lomban ünnepi istentisztelet; 11 órakor a városháza nagytermében díszközgyűlés, melyen Bolemann Géza, a főiskola rektora és Fekete Zoltán, az Ifjúsági Kör egykori elnöke fognak felszólalni; utána bankett a Pannóniában; este 8 órakor műsoros előadás a Városi Színházban; utána családi est a Pannónia-szálló termeiben.

Szeretettel hívunk meg minden velünk érző, az életben kint lévő volt selmeci diákot az 50 éves jubileumi ünnepségekre!

Sopron, 1930 április hó.

Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek!

Főiskolai Ifjúsági Kör.

Az 1930. évi agancskiállítás.

A Nemzeti Vadászati Védegylet által a m. kir. Mezőgazdasági Múzeum igazgatóságának közreműködésével rendezett 1930. évi agancskiállításon épp úgy, mint az előző évi kiállításon, ismét a Dunántúlról, főleg Tolna, Somogy, Baranya és Zala megyéből származó szarvasagancsok váltották ki az érdeklődők legnagyobb elismerését.

Az elmúlt évben terítékre hozott szarvasbikák agancsai nem érték el az 1929. évi, eddig még páratlanul álló, kiállításon bemutatott agancsok erősségét. A kiállításra beküldött anyag azonban mégis kiválónak mondható. A tavalyi rendkívüli kegyetlen tél után ugyanis, amely a vadtenyésztésre kedvezőtlen befolyást gyakorolt és amely a vadtól sok áldozatot követelt, aligha mert valaki is előre ily szép trofeákra gondolni. A kiállított agancsok különösen amellet tettek tanuságot, hogy az egészséges és edzett vad, még az ily természeti rendellenességekkel is, mint amilyen a nagy hideg, sikeresen meg tud birkózni.

Az agancskiállításon egyébként összesen 39 nyílterületi és 3 vadaskerti szarvasagancs, 8 dámlapát, 55 őzagancs, 7 muflonesiga, 35 vaddisznóagyar, továbbá a megszállott területekről beküldött 19 különféle, valamint 6 ausztriai és 22 afrikai trofea került bemutatásra.

A nyílt területi agancsok közül báró Rubidó Zichy Iván által Hőgyészen, Tolna megyében lőtt bika 16-os agancsa, 10.6 kg súllyal nyerte az I-ső aranyérmet, Frigyes főherceg Öfensége által Sátorhelyen, Baranya megyében lőtt 20-as agancsa pedig 8.8 kg súllyal a II-ik aranyérmet kapta. A Kormányzó Úr Öfőméltósága által Valkon, Pest megyében lőtt 14-es bika agancsa 9.3 kg súllyal a III-ik díjként kitűzött ezüstérmet kapta.

Összesen 20 agancs lett díjjal kitüntetve, valamennyi kiváló agancs. A vadaskerti agancsok közül az I. aranyérmet báró Inkey József 18-as bikája kapta. Agancsának súlya 9 kg.

Az elszakított részekről származó agancsok közül az I-ső díjat (ezüstérmet) a Szabó Jenő által Ratosnyán lőtt 12-es bika 8.3 kg súlyú agancsa kapta.

Az őzagancsokból ugyancsak szép és mindenképen kiváló agancsok lettek kiállítva.

Az I. arany díját gróf Almásy Alajos 52.2 dkg-os agancsa nyerte. A díjat nyert 15 agancs közül 7 darabnak 40 dkg-on felüli a súlya.

A kiállított 8 drb dámlapát közül hét lett kitüntetve. Az I. aranydíjat gróf Pongrácz Jenő által lőtt dámbika 3.7 kg súlyú agancsa kapta.

A muflonsigák közül a gróf Nádasdy Ferenc által kiállított csiga az I. ezüstdíjat nyerte.

A díjazott 14 vaddisznóagygar közül a legerősebbet kiséreidei Rhédey György küldte be. A Hevesbátorban elejtett vadkan agyara 23.7 cm átlagos hosszával és 6.8 cm körméretével az I-ő aranydíjat nyerte.

Az Afrikából származó trofeák között a Horthy Jenő által lőtt óriási disznó feje, Kittenberg Kálmán híres egyagygarú elefántbikájának 223 cm hosszú agyara, valamint gróf Széchenyi Zsigmond vadászati trofeái váltottak ki különös elismerést.

A kiállítás egyébként is nagyszerűen sikerült.

„Hozzászólás egy közgyűlési felszólaláshoz“ cím alatt e lapok III. (március havi) füzetében Krizmanits Ferenc úr felszólalásomat bírálata tárgyává teszi, azt mondva, hogy abból „...ki-csendül az a felfogás, hogy miért hát ez a nagy igyekezet az erdők fenntartása és telepítése körül, mikor ilyen jól állunk erdők dolgában?“ Ez merőben ellenkezik az én felfogásommal, ez annyi, mint egy nyitott ajtó döngetése. Valószínű, hogy ő a felszólalásnak csak egy részét hallotta; csak annyit jegyeztem meg, hogy a tagadhatatlan számok mellett nem szükséges a *jelenlegi* erdőbirtokosokat agyonsanyargatni és teljesen tönkretenni, amint ezt az új erdőtörvény (előadói javaslat) akarja, hanem a célt, a jelenlegi erdőállományt fenntartani és fejleszteni, hogy minél kevesebb fát kelljen külföldről behozni, egyéb eszközökkel is el lehet érni. Ez nemcsak az én egyéni nézetem, ugyanezt vallja az Erdészeti Egyesület is, ugyanezt vallják a kiváló szakférfiak, kik hónapok óta e lapokban e tárgyról nyilatkoztak. Legjobb bizonyítéka ennek az Egyesület által eszközölt „Módosítások“, melyek a paragrafusok legnagyobb részét módosították. Krizmanits úr is meg fogja engedni, hogy nem volna erkölcsös cselekedet egy embert agyonütni azért, hogy egy másik ember életben maradjon, — ugyanezen szempont alá esik ha a most élő erdőbirtokosok lehetetlen terhek által a tönk szélére lennének juttatva, csak azért, hogy három emberöltő után oly ideális erdők legyenek, mint az előadó fantáziája előtt lebegnek. Elvégre a magyar erdőbirtokosok mindegyikében van annyi hazafiasság, hogy ismeri kötelességét a trianoni átkos határozatok által teremtett helyzettel szemben és drákói rendszabályokkal őket agyonsujtani nem lehet és nem szabad. Ugyanez a cél lebeg mindnyájunk előtt, szükségtelen tehát olyasmit feltételezni, mire a felszólaló okot nem szolgáltatott.

Allamerdészeti kiállítás az idej Országos Mezőgazdasági kiállításán. A március hó 20 és 25-ike közti időben rendezett Országos Mezőgazdasági Kiállításán az államerdészet is résztvett és ez

alkalommal a mezőgazdasági kiállítás keretében másodszer mutatta be erdészeti vonatkozású kiállítási anyagát, amelyet a tavaly épített norvég stílusú pavillonban és annak közvetlen környékén helyezett el.

A kiállítás anyagának az összegyűjtésével és elrendezésével az államerdészet ismét az Alföld-fásítás, a hcmokos és szíkes, valamint a kopár és vízmosásos területek befásításának propagálását kívánta szolgálni, ami teljes mértékben sikerült is.

A pavillon előtt miniatűr esemetekert volt látható, a esemete- és suhángtermelésnek természetben való szemléltetésére. A pavillon körül, valamint belül az Alföldről vett különféle tanulságos talajminták, tuskó-, mag-, lomb- és növénygyűjtemények, továbbá fakorongok és erdei fagyártmányok nyertek igen tetszetősen elhelyezést. A fásítást nagyon ügyesen elkészített, szebbnél-szebb modellekkel, diagrammokkal, táblázatokkal és fényképekkel illusztrálták. Bemutatták a diósgyőri uradalom nevezetesebb termékeit is, amelyek közül különösen a kisgyőri palabánynából származó palával való fedési minták keltettek feltűnést.

A kiállítás anyaga egyébként a tavalyihoz képest előnyösen gazdagodott. Eismeréssel állapíthattuk meg azt, hogy az államerdészet közérdekű és hasznos működéséről teljesen hű képet nyújtott.

A kiállítást a gödöllői m. kir. árami és koronauradalmi erdőigazgatóság irányítása mellett Cseleji József m. kir. erdőtanácsos rendezte.

Előadások „a bányafáról“ a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolán. A m. kir. pénzügyminiszter úr *Tomasovszky Imre* erdőmérnököt, ny. miniszteri tanácsost, a Közgazdasági Egyetem meghívott szakelőadóját és a Budapesti Kereskedelmi Akadémia fakereskedelmi tanfolyamának előadóját a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolán az 1929—30. tanév nyári félévében „*A bányafa*“ című tantárgy előadásainak rendkívüli kollégium keretében való tartásával bízta meg.

Előadó május havában tartja meg előadásait, melyekkel kapcsolatosan 130 vetített képet is be fog mutatni.

30. Kimutatás a m. kir. bányamérnöki főiskolai Segélyező Egylet alaptökéjének gyarapítására az 1930. évi március 1—31-ig az erdészeti társadalom részéről felajánlott és befizetett adományokról.

Befizettek: Béky Albert 2, Cserneczky Károly 1.50, vitéz Fejes József 1, Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület, Győr 100, Füstös Zoltán 2, Gloser Dezső 1, Győry Jenő 5, Héjj János István 2.50, vitéz Kiss Lajos 1, Kósa Gyula 2, Kovássy Kálmán 2,

Modrovich Ferenc 3, Muck András 2, Nagy Jenő 2, Polakovics György 2, Ronchetti Gáspár 10, Sébor János 3, Surjanszky Kálmán 5, Szegedy Oszkár 2, Szeóts Béla 6, dr. Szíjgyártó József 6, Szóják Károly 5, Szpiska Mihály 5 pengőt.

A jelen kimutatás szerint befolyt összeg 171 pengő, amelyhez hozzáadva a már előzőleg kimutatott befizetések összegét, a gyűjtés eddigi eredménye 8438.36 pengő.

Bianco csekklap használata esetén a befizetések „M. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet, Sopron” címen az 57936. számú csekkszámú lánkra eszkozlendők.

Sopron, 1930 április 1.

Széki János főisk. tanár, a Segélyző Egylet elnöke.

Változások és kitüntetések az erdészeti szolgálat köréből.

A m. kir. földművelésügyi miniszter az állami erdőmérnökök személyzeti létszámába Vermes Imre okl. erdőmérnököt a X. fizetési osztályba m. kir. segéderdőmérnökké kinevezte.
